

การทำหน้าที่สื่อมวลชนของรายการเล่าข่าว: กรณีศึกษาสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 Mass Media's Functions of News Telling Programs: A Case Study of Thai TV Channel 3

ชลาลัย ปั่นสนธิ¹

กิตติมา ชาญวิชัย²

nam_azure@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนของรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตภาคเหนือต่อการใช้ประโยชน์รายการเล่าข่าวทางช่อง 3 ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในภาคเหนือต่อการเล่าข่าวทางช่อง 3 และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตภาคเหนือที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกันต่อการประเมินการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางช่อง 3

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตภาคเหนือ จำนวน 400 คน ด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบประเด็นสำคัญ 4 ประเด็น ดังนี้ (1) ประชาชนในเขตภาคเหนือ เห็นว่าการทำหน้าที่ทางสื่อมวลชนต่อรายการเล่าข่าวทางช่อง 3 อยู่ในระดับมาก (2) ในประเด็นด้านการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางช่อง 3 ประชาชนในเขตภาคเหนือเห็นว่าประโยชน์มากที่สุดในด้านการรับข่าวสาร ด้านความสนใจในการรับชม พบว่าชาวบ้านเห็นถึงความน่าสนใจมากที่สุด ด้านเหตุผลของความชื่นชอบในการรับชม คือ การได้รับความบันเทิงผ่อนคลายความเครียด และด้านการมีส่วนร่วมในการรับชม คือ การได้ดูการเล่าข่าว (3) ประชาชนในภาคเหนือ มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางช่อง 3 ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจสูงสุด ในด้านช่วงเวลาของรายการ (4) ประชาชนในเขตภาคเหนือที่มีเพศ สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจและความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางช่อง 3 ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การทำหน้าที่สื่อมวลชน รายการเล่าข่าว โทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

Abstract

This research aims to study the Mass Media's Functions of News Telling Programs: A Case Study of Thai TV Channel 3, study the opinions of people in the Northern region regarding the benefits from the News Telling program on channel 3, study the satisfaction of the people residing in the Northern region towards the News Telling program on channel 3 and compare the opinions of Northern region residents with different socio-demographics towards the issues of satisfaction and benefits gained from the News Telling program on channel 3. The sample group for the research is 400 people residing in the Northern region of Thailand. With quantitative research approach, questionnaire is adopted as major data collection tool. The results show four main findings as the following: (1) the Northern region residents perceived that the performance of reporters in the News Telling program on channel 3 is generally very good. (2) In terms of benefits from watching the news report, people residing in the Northern region viewed that the most important benefit of watching the news report is to receive the news; on the issue of interest in watching the program, they noted entertainment news as the most interesting news program; on the issue of the reason to interest in News telling program are self - entertainment and stress relief; and the issue of participation when watching the program is participation during watching the news report. (3) People residing in the Northern region have medium satisfaction in watching the News Telling program on channel. The highest satisfaction of the sample group is on the duration of the program. (4) People residing in the Northern region vary in their gender, marital status, age, education, and monthly income do not vary in their perceived benefits and satisfaction from the News Telling program on channel 3. **Key words:** Functions of the media, News Telling programme, Thai television channel 3

Key words: Functions of the media, News Telling program, Thai television channel 3

¹ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทนำ

ในสังคมยุคที่การสื่อสารมีพลังความเจริญก้าวหน้าหรือความอยู่รอดของสังคมขึ้นอยู่กับ การที่คนในสังคมได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องทันเวลา และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม สื่อมวลชนจึงมีบทบาทสำคัญในการเสนอข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมตลอดจนสามารถชี้นำความคิดของคนในสังคม (ลักษณะ สตะเวทิน, 2540, หน้า 63) ด้วยสื่อมวลชนแต่ละชนิดมีลักษณะและคุณสมบัติที่แตกต่างกันจึงมีความพร้อมหรือความสามารถที่จะแสดงบทบาทหน้าที่ในขอบเขตที่แตกต่างกับบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนสำคัญบทบาทหนึ่งคือ การเสนอข่าวเป็นการรายงานเหตุการณ์ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบโดยเริ่มจากการแสวงหาเหตุการณ์ข้อเท็จจริงที่เชื่อว่าประชาชนจะให้ความสนใจหรือเรียกว่า การหาข่าว แล้วนำมารวบรวมคัดเลือกและนำเสนอออกเผยแพร่สู่ประชาชน เช่น ข่าวความเคลื่อนไหวทางการเมือง ข่าวกีฬา ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวอาชญากรรม การเสนอข่าวของสื่อมวลชนเป็นการรายงานเหตุการณ์ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยไม่แทรกความคิดเห็นใด ๆ ลงไปซึ่งคุณค่าการเสนอข่าวนั้นขึ้นอยู่กับความรวดเร็วถูกต้อง และมีรายละเอียดเพียงพอสื่อมวลชนที่มีบทบาทมากในการเสนอข่าวได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ (ศุภรศมี ฐิติกุลเจริญ, 2542, หน้า 17)

ในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหลาย “โทรทัศน์” ถือว่าเป็นสื่อที่ทรงพลังเพราะได้เห็นทั้งภาพได้ยินทั้งเสียงสามารถดึงดูดความสนใจ ย่อยต่อการรับรู้ และทำความเข้าใจ นอกจากนี้โทรทัศน์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันไปแล้ว แทบทุกหลังคาเรือนได้รับความบันเทิงจากโทรทัศน์ ในขณะที่เดียวกันสังคมก็พึ่งพาสื่อนี้ในด้านข่าวสารความรู้ด้วยข่าวมีความสำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นการรายงานเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง หรือการแจ้งเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นสดโดยฉับพลันทันที เหตุการณ์เหล่านี้มีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจของประชาชนโดยมีคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ ๆ ได้แก่ เหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (Fact) ความสำคัญหรือความน่าสนใจ (Interest) และผู้รับสาร (Receivers) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้ จะต้องมีความสัมพันธ์กัน คือ มีเหตุการณ์ หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยเหตุการณ์หรือ

ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจต่อผู้อ่าน ผู้ชม ผู้ฟัง มากที่สุดจึงจะนำมารายงานเป็นข่าวได้ (ศุภรศมี ฐิติกุลเจริญ, 2542, หน้า 17)

รายการข่าวโทรทัศน์เกิดขึ้นพร้อม ๆ กับการกำเนิดโทรทัศน์ เพราะโทรทัศน์ถูกใช้เป็นส่วนในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ระหว่างภาครัฐกับประชาชน แต่จากเหตุการณ์ที่เริ่มมีการควบคุมสื่อในการนำเสนอข่าวสารมากขึ้นและการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองก็ถูกควบคุมอย่างเข้มงวด ทำให้สถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆมุ่งเน้นนำเสนอความบันเทิง และมุ่งผลิตรายการที่จะทำให้ได้ผลกำไรทางธุรกิจ รายการข่าวก่อนหน้าปี พ.ศ. 2528 มีการนำเสนอรูปแบบตามประเพณีนิยมคือการมีผู้ประกาศข่าวออกมาอ่านข่าวตามบท (Script) ประจำวันที่ได้รับผู้ประกาศข่าวคู่หญิงและชายอ่านสลับกันไปคนละข่าวผู้ประกาศข่าวแต่งกายดูสุภาพ ภูมิฐาน น่าเชื่อถือ และเป็นทางการ โดยให้ความสำคัญกับตัวเนื้อหาข่าว และฉากรายการ ที่สะท้อนเอกลักษณ์เฉพาะของสถานี (มาณวิภา ตันติสุกฤต, 2542, หน้า 34)

ปี พ.ศ.2529 เป็นปีที่สถานีโทรทัศน์มีความตื่นตัวทางด้านรายการข่าวมากที่สุดช่วงหนึ่ง โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอข่าว เริ่มจาก ดร. สมเกียรติ อ่อนวิมลเป็นผู้เปลี่ยนแปลงการรายงานข่าวโทรทัศน์ที่ดูเคร่งขรึม มาเป็นรูปแบบง่าย ๆ คือ "การเล่า" โดยมีผู้ประกาศข่าวในทีมทำหน้าที่ผู้ประกาศข่าวหลักเชื่อมต่อข่าวและช่วงต่าง ๆ ในรายการข่าว โดยนำวิธีการรายงานข่าวจากต่างประเทศมาใช้ ดร.สมเกียรติ ได้เพิ่มสีสันเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอข่าวแปลกไปจากเดิม มีผู้ประกาศข่าว 2 คน (หญิงและชาย) มีบทพูดคุยสั้น ๆ มีการโยนประเด็นข่าวระหว่างผู้อ่านข่าวกับผู้สื่อข่าวภาคสนาม และตัดเข้าสู่สถานี รวมทั้งการสัมภาษณ์สด และวิธีการติดต่อข่าวที่น่าสนใจในช่วงพยากรณ์อากาศ และข่าวกีฬา มีผู้ประกาศ 2 คน แยกกันอ่าน ประกอบภาพกราฟฟิกส่วนเนื้อหาข่าวแปลกไปจากเดิม ข่าวการเมืองมีแง่มุมการวิพากษ์วิจารณ์เจาะลึกด้วยวิธีการเสนอตรงไปตรงมา ให้ข้อมูลทั้งสองด้านแก่ผู้ชมซึ่งจากรูปแบบดังกล่าวได้รับความสนใจ และประสบความสำเร็จ ทำให้พบว่ามีโฆษณาเข้ามาลงในรายการข่าวมาก รายการข่าวโทรทัศน์จึงมีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น เป็นสงคราม

ถึงความนิยมเพื่อมุ่งสู่ความเป็นผู้นำ ชะใจคนดู และความสำเร็จทางเรตติ้ง (นาฏยา ตนานนท์, 2546, หน้า 29)

ปี พ.ศ. 2548 สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้นำแนวความคิดการเล่าข่าววิทยุมาปรับกลยุทธ์จากข่าวอ่านมาเป็นรายการเล่าข่าวเพื่อสนองต่อนโยบายการเป็นสถานีบันเทิง หันมาให้ความสนใจแข่งขันผลิตด้านรายการข่าว วัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่สถานี เนื่องมาจากปัญหาเรื่องรายได้จากโฆษณาลดลง และสถานการณ์ผลประกอบการที่ไม่ค่อยดีนักในช่วงครึ่งแรกปี 2548 ทำให้สถานีต้องพยายามค้นหารูปแบบรายการใหม่ ๆ มานำเสนอ เพื่อความอยู่รอดในเชิงธุรกิจ รายการข่าวจึงเป็นทางออกที่ดีในการช่วยเพิ่มความนิยม (Rating) ให้แก่สถานี เพราะในรายการบันเทิงไม่มีช่วงเวลาที่เหลือให้โฆษณาได้อีก สถานีจึงปรับผังรายการโดยบรรจุข่าวในทุกช่วงของวัน ได้แก่ เช้า กลางวัน เย็น และรอบดึก ทำให้ผู้ชมเลือกรับชมข่าวได้ทุกช่วงตามความสะดวก อีกทั้งยังเป็นกลยุทธ์การขยายฐานข้อมูลตามแนวคิด “ครอบครัวข่าว” โดยเริ่มออกอากาศตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548 โดยใช้สูตรผสมระหว่างสาระกับบันเทิงผ่านตัวผู้ประกาศข่าวคนที่มีชื่อเสียงและน่าเชื่อถือ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่เข้มแข็งด้านข่าวให้แก่สถานี เน้นความโดดเด่นด้านวิธีการนำเสนอที่แตกต่าง โดยใช้บุคลิกของผู้ประกาศข่าวมาเสริมจุดเด่นของการรายงานข่าวแต่ละช่วงเวลา และยังสามารถโน้มน้าวใจให้ผู้ชมหันมาสนใจข่าวสารมากขึ้น ดังนั้นวัตถุประสงค์ของรายการข่าวจึงเปลี่ยนไป เป็นการสร้างความบันเทิงและสร้างความเพลิดเพลินแก่ประชาชนด้วยรูปแบบการสนทนา เมื่อผู้ชมมีจำนวนมากขึ้น สถานีก็จะสามารถขายโฆษณาในรายการข่าวได้มากขึ้น (สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3, 2548, หน้า 14)

ประเด็นที่น่าสนใจศึกษาสำหรับรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ในทางนิเทศศาสตร์มีหลายประการ เช่น การผสมปนเปกันระหว่าง “ข้อเท็จจริง” กับ “ความคิดเห็น” กล่าวคือ ผู้เล่าข่าวจะนำเสนอข้อมูลที่ เป็นเนื้อหาข่าวไปกับความคิดเห็นความรู้สึกส่วนตัวของผู้เล่าเนื่องจาก กลวิธีการเล่าเรื่องคือการที่ผู้เล่าจะต้องทำความเข้าใจ จดจำ และรับรู้เรื่องราวข้อมูลนั้น ๆ จากนั้นจึงแปลงสารออกมาในรูปแบบของความเข้าใจของตนเองซึ่งในกระบวนการทำความเข้าใจ

เข้าใจนี้เองที่มีการตีความส่วนตัวและเป็นช่องว่างให้ ความคิดความรู้สึกส่วนตัวของผู้เล่าปะปนมาในเนื้อหาข่าวเมื่อข่าวไม่ใช่ข้อเท็จจริงแต่มีความคิดเห็นเข้ามาปะปนจึงเป็นความเข้าใจของผู้เล่าซึ่งอาจมีอคติ ความคิดเห็นในเชิงตัดสินให้คุณให้โทษได้ (พนม วรรณศิริ, 2544, หน้า 23)

รายการเล่าข่าวยังก่อให้เกิดภาวะขึ้นนำความคิดทางสังคมให้ไปในทางใดทางหนึ่งได้เพราะข้อมูลในรายการคุยข่าวเป็นข้อคิดเห็นที่มีส่วนของข้อเท็จจริงและความคิดเห็นปะปนมาด้วย ผ่านลีลาการคุยข่าวการเล่าข่าวซึ่งลีลาการคุยเหล่านี้ล้วนแฝงความคิดเชิงคุณค่า การที่เรารับชมข่าวเหล่านี้ซึ่งมีความสนุกสนาน ความตลก ความเบา ความง่าย ความหือหาว ผ่านการเล่าเรื่อง จบข่าวหนึ่งขึ้นก็เชื่อมโยงต่อกับข่าวอีกขึ้นและบางครั้งก็กลับมาพูดคุยถึงข่าวอีกขึ้นก่อนหน้า หรือเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิต ทศนคติส่วนตัวของผู้เล่าก็ย่อมที่จะมีความโน้มเอียงในข้อมูลนั้น ผู้ชมที่รู้ไม่เท่าทันหรือรู้เท่าทันแต่ด้วยภาวะเวลาที่เร่งรีบ ไม่มีเวลานั่งคิดพิจารณาข้อเท็จจริงก็มักจะเชื่อเอาตามที่ผู้เล่าและยังสื่อโทรทัศน์เปลี่ยนรายการข่าวแบบอ่านรายงานปกติมาเป็นแบบคุยข่าว/เล่าข่าวกันหมด ปัจจุบันคงเหลือการรายงานข่าวแบบอ่านข่าวเพียงไม่กี่รายการบางช่องมีเฉพาะการรายงานข่าวพระราชสำนักและข่าวต้นชั่วโมงเท่านั้น (ลักษณา สตะเวทิน, 2540, หน้า 63)

นอกจากนี้ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เป็นองค์กรสื่อสารมวลชนองค์กรหนึ่งในสังคมไทย บทบาทหน้าที่ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับคนไทยโดยเฉพาะในสังคมเมืองที่เสมือนเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้การทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชนจึงมีส่วนในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ชมมาโดยตลอดด้วยตระหนักดีว่า สื่อมวลชนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ที่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบนำเสนอเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ เป็นสื่อกลางของสังคมเป็นปากเป็นเสียงให้ชุมชนทุกระดับ การนำเสนอข่าวจึงมุ่งเน้นประชาชนผู้ชมเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นข่าวต้องเหมาะสม ถูกต้องเป็นกลาง เป็นธรรมตามหลักการของจริยธรรมวิชาชีพ น้อมรับคำแนะนำจากประชาชนตลอดเวลา นอกจากนั้น สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ยังดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และช่วยเหลือสังคมและสถานีโทรทัศน์

ไทยทีวีสี ช่อง 3 นั้นได้แสดงถึงบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของสื่อมวลชน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน มีบทบาทสำคัญอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าหลังจากที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้เปลี่ยนวิธีการนำเสนอรายการข่าวมาอยู่ในรูปแบบการเล่าข่าวแล้วประชาชนในเขตภาคเหนือมีความคิดเห็นต่อการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนของรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 มากน้อยเพียงใด รวมทั้งศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของประชาชนในเขตภาคเหนือต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของประชาชนในเขตภาคเหนือ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในเขตภาคเหนือ ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของประชาชนในเขตภาคเหนือ จำแนกตามข้อมูลทางประชากรของประชาชนในเขตภาคเหนือ
5. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในเขตภาคเหนือ ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 จำแนกตามข้อมูลทางประชากรของประชาชนในเขตภาคเหนือ

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนของรายการเล่าข่าว: กรณีศึกษาสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การสอดส่องดูแล การสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม การสืบทอดวัฒนธรรมของสังคม การให้การศึกษา และการให้ความบันเทิง จากรายการ

เล่าข่าวเรื่องเล่าเช้านี้ เรื่องเล่าเสาร์อาทิตย์ เรื่องเด่นเย็นนี้ เทียงวันทันเหตุการณ์ ก๊วนข่าวเช้าวันหยุด ข่าววันใหม่ ผู้หญิงถึงผู้หญิง แจ๋ว และอื่น ๆ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย จำนวน 17 จังหวัดประกอบด้วย เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์ ตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์และอุทัยธานี รวมประชาชน 11,770,233 คน และประชาชนในภาคเหนือชมรายการผ่านสื่อโทรทัศน์ในแต่ละวันมากที่สุด (เมื่อเทียบกับประชาชนในภาคอื่น ๆ ในประเทศไทย) ประมาณ 5.5 ชั่วโมงต่อวัน (จากผลสำรวจความคิดเห็นสาธารณะเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนจากการรับชมรายการของสถานีต่างๆ ทั้ง 6 สถานี (Free TV) ที่จัดทำโดยปัญญาสมาคมเพื่อการวิจัยความเห็นสาธารณะแห่งประเทศไทย หรือ The Wisdom Society for Public Opinion Research of Thailand: WPORT) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการวิจัยในหัวข้อดังกล่าวโดยศึกษาจากประชาชนที่อยู่ในเขตภาคเหนือของประเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย จำนวน 400 คนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ให้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม (Sampling Errors) 5% ภายในความเชื่อมั่น 95 % จากนั้นแบ่งกลุ่มตัวอย่างมาแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ตามความหนาแน่นของแต่ละจังหวัด คำนวณหาสัดส่วน แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Sampling Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย 41 ชุด จังหวัดเชียงใหม่ 55 ชุด จังหวัดน่าน 16 ชุด จังหวัดพะเยา 17 ชุด จังหวัดแพร่ 16 ชุด จังหวัดแม่ฮ่องสอน 8 ชุด จังหวัดลำปาง 26 ชุด จังหวัดลำพูน 14 ชุด จังหวัดอุตรดิตถ์ 16 ชุด จังหวัดตาก 18 ชุด จังหวัดพิษณุโลก 29 ชุด จังหวัดสุโขทัย 20 ชุด จังหวัดเพชรบูรณ์ 34 ชุด จังหวัดพิจิตร 19 ชุด จังหวัดกำแพงเพชร 25 ชุด จังหวัดนครสวรรค์ 36 ชุด และจังหวัดอุทัยธานี 11 ชุด รวมจำนวน 400 ชุด

และได้รับกลับคืนมา จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

ลักษณะทางประชากรของประชาชนในเขตภาคเหนือ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรับชมรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของประชาชนในเขตภาคเหนือ ด้านการได้รับข่าวสาร ด้านได้รับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น ด้านการได้รับความรู้ ด้านการได้รับความบันเทิง และด้านอื่นๆ

2. ความพึงพอใจของประชาชนในเขตภาคเหนือ ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านรูปแบบรายการ ด้านเนื้อหาของรายการ ด้านการกำหนดประเด็นของรายการ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านช่วงเวลาของรายการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร

ตอนที่ 2 การทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของประชาชนในเขตภาคเหนือ ต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนในประชาชนในเขตภาคเหนือ ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์การทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของประชาชนในเขตภาคเหนือด้วยการวิเคราะห์ค่าความถี่และค่าร้อยละ

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของประชาชนในเขตภาคเหนือ ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์ของประชาชนในเขตภาคเหนือจากการรับชมรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตภาคเหนือโดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test)

6. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนในเขตภาคเหนือ ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตภาคเหนือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าที (t-test) การทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนของรายการเล่าข่าว: กรณีศึกษา สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 เป็นดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากร
ผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 229 คน (ร้อยละ 57.25) อายุระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 116 คน (ร้อยละ 29.00) สถานภาพสมรส จำนวน 311 คน (ร้อยละ 77.75) การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 145 คน (ร้อยละ 36.25) และมี

รายได้ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 124 คน (ร้อยละ 31.00)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ต่อยอดการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3

ระดับการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ของรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่การทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ด้านการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมจัดอยู่ในลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านการให้การศึกษาด้านการสืบทอดวัฒนธรรมของสังคมด้านการให้ความบันเทิง และด้านการสอดส่องดูแลตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ

ด้านประโยชน์ในการรับชม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ในการเปิดรับชมการเล่าข่าว ได้แก่ ได้รับข่าวสาร รองลงมาคือ ได้รับความรู้ และได้รับความบันเทิง ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการรับชม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อหัวข้อที่มีความสนใจในการรับชมการเล่าข่าว ได้แก่ ข่าวบันเทิง รองลงมาคือ ข่าวเศรษฐกิจ และข่าวสังคม ตามลำดับ

ด้านความชื่นชอบในการรับชม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสาเหตุของความชื่นชอบในการรับชมการเล่าข่าว ได้แก่ ได้รับความบันเทิงผ่อนคลายความเครียดรองลงมาคือ นำข้อมูลไปใช้ในชีวิตประจำวัน และทำให้เป็นคนทันยุคทันสมัยเหตุการณ์ตามลำดับ

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับชมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อลักษณะของการมีส่วนร่วมในการรับชมการเล่าข่าว ได้แก่ ดูการเล่าข่าวย่อยลงมาส่ง SMS แสดงความคิดเห็น และส่งเรื่องราวไปออกอากาศ ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อยอดการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3

ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อยอดการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างสูงสุด คือ ด้าน

ช่วงเวลาของรายการ รองลงมาคือ ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านการกำหนดประเด็นของรายการ ด้านรูปแบบของรายการและด้านเนื้อหาของรายการตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทางประชากร

กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดและสถานภาพสมรส มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมของสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมของสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการทำหน้าที่ของรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ในด้านการสอดส่องดูแล ด้านการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม ด้านการสืบทอดวัฒนธรรมของสังคมและด้านการให้การศึกษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดและสถานภาพสมรส มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านการกำหนดประเด็นของรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านการกำหนดประเด็นของรายการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านรูปแบบของรายการ ด้านเนื้อหาของรายการ ด้านการกำหนดประเด็นของรายการและด้านผู้ดำเนินรายการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผู้วิจัยมีประเด็นที่ต้องนำมาอภิปรายตามสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อ

เดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประโยชน์จากการรับชมรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ในการได้รับข่าวสาร ได้รับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น ได้รับความรู้ ได้รับความบันเทิง และอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสาร ได้รับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น และได้รับความรู้ จาการรายการเรื่องเล่าเช้านี้รายการเรื่องเล่าเสาร์อาทิตย์ รายการเรื่องเด่นเย็นนี้ รวมทั้งได้รับความบันเทิง จาการรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง รายการเรื่องเล่าเช้านี้ รายการเรื่องเล่าเสาร์อาทิตย์ ที่คล้ายๆกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะประชาชนเห็นว่าพิธีกรของรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ทำหน้าที่ในการตรวจตรา ติดตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างในสังคม เป็นผู้ประสานความร่วมมือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับความเดือดร้อนในสังคม เป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมของสังคม สามารถนำเสนอข่าวที่ทันสมัย และมีการเล่าเรื่องแปลกเป็นที่สนุกสนานให้กับประชาชนในระดับมาก ดังที่กรีเบอร์ (Creeber, 2001, p.84) ได้เคยกล่าวไว้ว่าพิธีกรมีหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างแขกกับเชิญกับผู้ชม จึงต้องมีทักษะในการโน้มน้าวใจคนดู และมีวิธีการนำเสนอเชื่อมโยงเรื่องราวให้สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้ตั้งแต่นั้นจนจบรายการ โดยสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวได้บางครั้งทักษะการพูดที่ดีอาจโน้มน้าวให้ผู้ชมผู้ฟังเกิดทัศนคติ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ เบอร์แมน (Berman, 1987, p.41) ที่กล่าวว่า ผู้ดำเนินรายการที่โดดเด่นจึงต้องมีภูมิหลังเกี่ยวกับข่าวที่ดี เพราะต้องมีหน้าที่ในการอธิบายเรื่องราวและบอกถึงที่มาที่ไปในข่าว การแสดงความคิดเห็นลงในข่าวของผู้ดำเนินรายการแต่ละคนที่มีมุมมองแตกต่างกันไป ประกอบกับทักษะทำให้ผู้ชมคล้อยตามเรื่องราวที่น่าเสนอได้ เป็นสูตรที่ผสมผสานระหว่างความเป็นพิธีกรรายการสนทนากับผู้ประกาศข่าว เพราะในรายการสนทนาทั่วไป พิธีกรต้องมีความสามารถโน้มน้าวใจคนดูให้เกิดอารมณ์คล้อยตามและกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

แก้คันดู ด้วยความสามารถด้านการนำเสนอของผู้ดำเนินรายการข่าวแต่ละคน และยังต้องสามารถเชื่อมโยงข่าวต่อข่าวได้อย่างไม่สะดุด ขณะที่ กาญจนา แก้วเทพ (2552, หน้า 197-198) อธิบายว่า สื่อมวลชนจะต้องมีหน้าที่คอยตรวจตรา ติดตามเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างในสังคม และจะได้มีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างถูกต้อง อันที่จริงแล้ว เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น มีทั้งที่เป็นเหตุการณ์ดีและเหตุการณ์ร้าย จากผลการศึกษาของ ธัชมน ศรีแก่นจันทร์ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง: ศึกษากรณีข่าวการชุมนุมทางการเมือง ของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทหน้าที่ทางด้านหลักในการสอดส่องดูแลความเป็นไปและการตีความหมายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม จากการศึกษาเนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวัน 3 ฉบับ ประกอบด้วย มติชน ไทยโพสต์ และไทยรัฐ พบว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 เน้นหนักการทำหน้าที่เหล่านี้และทำให้พบข้อเท็จจริงที่น่าสนใจว่าในปรากฏการณ์เดียวกันหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ ตีความหมายไปในทิศทางที่แตกต่างกันทำให้ประชาชนที่อยู่ห่างไกลซึ่งไม่ได้มีโอกาสสัมผัสกับเหตุการณ์โดยตรง ยากที่จะสรุปได้ว่าข้อเท็จจริงของเหตุการณ์นั้นเป็นอย่างไรในปีต่อมา ฐิวักร ศรีลิโก (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทหน้าที่ของสื่อกับการช่วยเหลือสังคมในภาวะภัยธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร: กรณีศึกษาครอบครัวข่าว 3 สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ผลการศึกษาพบว่า บทบาทหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือสังคมของครอบครัวข่าว 3 ในภาวะภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นนั้นแนวทางที่ทางองค์กรได้วางไว้ คือ ต้องเข้าถึง ต้องช่วยเหลือ ต้องมีความชัดเจน รวมทั้งมีกระบวนการปฏิบัติงานในส่วนบทบาทหน้าที่ในการรายงานข่าวประกอบกับบทบาทหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือสังคม ต้องมีแนวคิดที่จะสะท้อนกับปัญหาสังคมให้ได้

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทาง

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง อีกทั้งมีสถานภาพโสดและสถานภาพสมรส มีความพึงพอใจต่อการเล่าข่าวมีรูปแบบการนำเสนอที่มีความต่อเนื่อง มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจมีเนื้อหาที่มีความน่าสนใจมีความถูกต้องมีการกำหนดประเด็นที่ชัดเจน ผู้ดำเนินการเล่าข่าวที่ดำเนินการเล่าข่าวได้น่าสนใจ และมีภาพพจน์ที่ดีน่าเชื่อถือ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในการรับชมข่าวบันเทิง ข่าวเศรษฐกิจ โดยเปิดรับชมเป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความชื่นชอบการเล่าข่าวเพื่อความบันเทิงผ่อนคลายความเครียด มีส่วนร่วมในการ SMS แสดงความคิดเห็น และกลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการเล่าข่าวสามารถนำข้อมูลไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ เฮเนค และ ดุมิท (Heneke and Dumit, 1995, p.45) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้ประกาศว่า การนำเสนอสิ่งที่เกี่ยวข้องกับรายการกระจายเสียงด้วยวิธีที่น่าพอใจ รวมทั้งความสามารถในการเขียนข่าวได้อย่างต่อเนื่อง และดูแลจัดการรายการให้เสร็จสมบูรณ์เป็นได้ทั้งผู้ผลิตและผู้กำกับรายการ เมื่อโอกาสมาถึงโดยไวท์ (White, 1990, p.87) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของผู้ประกาศข่าวประการหนึ่งที่ต้องมีคือ การมีน้ำเสียงที่พูดได้อย่างชัดเจน ถูกต้องตามอักขระ มีจังหวะวรรคตอนที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านข่าวน่าฟัง น่าสนใจ ชวนติดตามยิ่งขึ้น และเจ้าของชิ้นข่าวแต่ละข่าวที่ได้ถูกเลือกสรรเพื่อนำมาออกอากาศในรายการข่าวนั้น ๆ มักปรากฏตัวรายงานเรื่องราวข่าวที่ตนเองออกไปทำจากสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ที่เป็นข่าว หรืออาจจะทำการสื่อข่าวด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้วทั้งหมด ประเมินคุณค่าของเหตุการณ์ที่เป็นข่าว ตรวจสอบความถูกต้อง และเขียนข่าว หลังจากนั้นนำข่าวมาอ่านตามคำบรรยายที่เขียนไว้ บางครั้งอาจทำหน้าที่เชื่อมโยงข่าวแต่ละชิ้นด้วย ถึงแม้ว่าผู้ประกาศข่าวจะไม่ได้มีรูปร่างหน้าตาสวย ไม่มีน้ำเสียงชวนฟัง แต่น้ำเสียงในการอ่านข่าว

ออกเสียงได้ชัดเจน กลมกลืนไปกับเหตุการณ์ที่กำลังอ่านอยู่ เพื่อให้การสื่อสารกับผู้ชมประสบความสำเร็จ จากผลการศึกษาของ กิติภัส แสงงามปลั่ง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “การรับรู้และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการเรื่องเล่าเช้านี้กลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะตั้งใจชมที่บ้านโดยไม่เปลี่ยนช่องและเหตุผลที่เลือกชมคือเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ทันโลกโดยพึงพอใจต่อการนำเสนอของสทรุท สุทัศน์ะจินตมากที่สุดรองลงมาพอใจการวิเคราะห์เนื้อหาการนำเสนอข่าวได้น่าสนใจทันต่อเหตุการณ์มีสาระมีประโยชน์เข้าใจง่ายกระชับและมีสีสันหลากหลายไม่น่าเบื่อซึ่งหลายปีก่อน อรรถมนู มิ่งเมือง (2545) ได้ศึกษาการ “เล่าข่าว” ทางวิทยุ พบว่าวิธีการเล่าข่าวของผู้จัดรายการที่เป็นกรณีศึกษาประกอบไปด้วยการบรรยาย การสร้างมุขตลก การสร้างภาพพจน์ การแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น สิ่งที่น่าสนใจคือ ผู้จัดรายการมีการสร้างสรรค์อันเกิดจากจินตนาการที่นอกเหนือไปจากข้อเท็จจริงหรือบทข่าวที่จัดเตรียมไว้เสมอ ทำให้การเล่าข่าวมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งนี้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของแต่ละคนเกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน และการเล่าข่าวในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นการนำเอาการเล่าตามแบบมุขปาฐะมาใช้ในการเสนอข่าวทางวิทยุ ส่วนความหมายโดยอรรถและความหมายโดยนัยที่ปรากฏออกมาจากการเล่าข่าวได้แสดงให้เห็นถึงแนวความคิดจุดมุ่งหมาย ความเชื่อและทัศนคติหลาย ๆ ประการของผู้จัดรายการที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันไปส่วนสิ่งที่ผู้ฟังให้ความสำคัญในการเล่าข่าวทางวิทยุ ได้แก่ ผู้ดำเนินรายการ ช่วงเวลาของรายการ และประเด็นของรายการซึ่งต่อมาไม่นาน นงนุช ศิริโรจน์ (2547) ศึกษาการวิเคราะห์วิวัฒนาการทางบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ ผลการศึกษาพบว่า ยุคการแข่งขัน (ปลายปี พ.ศ. 2529 - 2535) ภาพลักษณ์ด้านรูปร่างหน้าตา ความทันสมัยและความมีชื่อเสียงของบุคคลที่เลือกมาเป็นผู้ประกาศข่าวจากหลายวิชาชีพเป็นองค์ประกอบเด่นที่ใช้ในการดึงดูดใจให้ดูข่าว

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านการกำหนดประเด็นของรายการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี กับอายุระหว่าง 30-39 ปี และอายุระหว่าง 40-49 ปี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี กับอายุระหว่าง 30-39 ปี อายุระหว่าง 40-49 ปี และอายุระหว่าง 50 - 59 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป กับอายุระหว่าง 30-39 ปี และอายุระหว่าง 40-49 ปี รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและระดับการศึกษาสูงปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อการกำหนดประเด็นที่เป็นปัจจุบันทันเหตุการณ์ แตกต่างกันระดับสูง เมื่อพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 30 - 59 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งอยู่ในวัยทำงาน มีความพึงพอใจในการเปิดรับชมรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 เพื่อประโยชน์ทางความบันเทิง สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ถึง 29 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าอนุปริญญา และระดับการศึกษาอนุปริญญา ซึ่งเป็นกลุ่มในวัยกำลังศึกษา ดังที่เลนเจอร์ (Langer, 1998, p.39) เคยอธิบายว่า ชาวมีลักษณะผสมผสานกันระหว่างการรายงานเหตุการณ์กับการเล่าเรื่อง เพราะการรายงานเหตุการณ์เป็นการบอกเล่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ส่วนการเล่าเรื่องมักมีการโน้มน้าวใจ มีความรู้สึกส่วนตัวเกี่ยวข้องอยู่ด้วย และมีจุดหมายเพื่อความบันเทิงซึ่งจากผลการศึกษาของ อรรถมนู มิ่งเมือง (2545) ได้สรุปไว้ว่า รูปแบบรายการเล่าข่าววิทยุ มีลักษณะที่เป็นกันเองสมถะ อ่อนโยน อิงยศ จาการรายการ วิทยุไทย ไซขาว รายการ “ข่าวชาวบ้าน” เป็นที่นิยมของผู้ฟังมาก เพราะมีประเด็นข่าวที่หลากหลายกว่าข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และด้วยรูปแบบการนำเสนออย่างไม่เป็นทางการทำให้ผู้ฟังติดนิสัยการเล่าข่าว ในขณะเดียวกันการเปิดฟังรายการอย่างสม่ำเสมอ ทำให้

ผู้ฟังมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารทันเหตุการณ์มากขึ้น ซึ่งเจสัน อาร์ ยัง (Jason, R. Young (2003) ได้ศึกษาเรื่อง “The Role of Fear in Agenda by Television News” ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นที่นำเสนอข่าวที่ถูกเลือกจากการเห็นว่ามีค่าสำคัญมากพอ ๆ กับการเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่น่าพิศมัย และมีผลกระทบต่อบุคคลมากกว่าประเด็นที่ไม่ได้ถูกเลือก รวมทั้งไม่ได้มีความแตกต่างในความใกล้ชิดที่มีมาก่อนระหว่างประเด็นที่อ้างในข่าวที่ถูกเลือกซึ่งมีความขัดแย้งกับบุคคลที่ไม่ถูกเลือกมานำเสนอ บทสรุปงานวิจัยชิ้นนี้คือ โดยทั่วไปรูปแบบที่ปรากฏขึ้นเป็นความกลัวอย่างแน่นอน สัมพันธ์กับการรับรู้ของประเด็นที่มีความสำคัญ ไม่ว่าอย่างไรสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่สัมพันธ์ที่จัดให้ไว้เป็นการคาดการณ์ประเด็นที่มีความสำคัญที่อาจไม่แน่นอน ในความหมายของลำดับขั้นที่สัมพันธ์กันในแต่ละข่าวที่ได้รับการติดต่อองค์ประกอบของความกลัวตามที่ได้กล่าวไว้คือ เป็นการรวมกันของการรับรู้ที่ไม่ตั้งใจ และมีผลกระทบเป็นลักษณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ความไม่คงที่ของการรับรู้ผลกระทบของบุคคลจากข่าวที่ได้เลือกมาเสนอ การประเมินถึงความไม่เต็มใจถูกแสดงออกมาโดยข่าวที่ถูกเลือกมาออกอากาศมีการบิดเบือนเป็นข่าวที่มีความหมายอย่างต่ำซึ่งเป็นประเด็นสำคัญงานวิจัยในครั้งต่อไปจำเป็นต้องมองเห็นความต่างถ้ารูปแบบผลสะท้อนของลักษณะเฉพาะของข่าวที่เป็นประเด็นแปลก เพื่อการศึกษาในปัจจุบัน หรือถ้าผลกระทบของความกลัวต้องการขอบเขตพอดีก่อนการรับรู้สิ่งที่อาจกระทบตามมา

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ด้านรูปแบบของรายการ ด้านเนื้อหาของรายการ ด้านการกำหนดประเด็นของรายการและด้านผู้ดำเนินรายการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาผลการศึกษาค่าความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความพึงพอใจต่อรูปแบบของรายการ การ

กำหนดประเด็นของรายการ และผู้ดำเนินรายการ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท มีความพึงพอใจของต่อรูปแบบของรายการ การกำหนดประเด็นของรายการ และผู้ดำเนินรายการ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของรายการต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของรายการ ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท และ 20,001 บาทขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท ให้ความสำคัญต่อเนื้อหาของรายการ มากกว่ารูปแบบของรายการ การกำหนดประเด็นของรายการ และผู้ดำเนินรายการ เพื่อประโยชน์ในการได้รับความคิดเห็นของผู้อื่น และความบันเทิง จากการเปิดรับชมรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ดังที่ รวีวรรณ สีนะสาร (2541, หน้า 98) ได้กล่าวว่า รายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ได้ทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชนที่ให้ข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้ชมมาโดยตลอดด้วยตระหนักดีว่า สื่อมวลชนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ที่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต้องเสนอเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ เป็นสื่อกลางของสังคมเป็นปากเป็นเสียงให้ชุมชนทุกระดับ การนำเสนอข่าวจึงมุ่งเน้นประชาชนผู้ชมเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นข่าวต้องเหมาะสม ถูกต้องเป็นกลาง เป็นธรรมตามหลักการของจริยธรรมวิชาชีพและน้อมรับคำแนะนำจากประชาชนตลอดเวลา และแดฮีเกิน (Dahlgren, 1995, p.52) กล่าวว่า ในปัจจุบันรายการโทรทัศน์โดยทั่วไป มักมีรูปแบบรายการที่เรียกว่าสาระบันเทิงผลิตด้วยคุณค่าข่าวที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งมีส่วนทำลายความสำคัญและแนวคิดเกี่ยวกับข่าวไปจากเดิม เนื้อหาข่าวในรายการข่าวลักษณะนี้มักเป็นข่าวที่เร้าอารมณ์ กระตุ้นความรู้สึกมากกว่าให้ข้อเท็จจริง เน้นข่าวบุคคลและข่าวอาชญากรรมที่เป็นเรื่องทุกคนอยากรู้และอยู่ในความสนใจ ให้ความสำคัญกับบุคคลหน้าตาของพิธีกรข่าว เพื่อให้สามารถขายได้ รูปแบบ

ใหม่ ๆ ที่แฝงมาในลักษณะกึ่งข่าว กึ่งบันเทิง กึ่งสาระ จากผลการศึกษาของกัลป์ยฤต บุญบำรุงชัย (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครที่มีต่อผู้ดำเนินรายการข่าวทาง สถานีโทรทัศน์” ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง สนใจรายการข่าวที่มี สรยุทธ สุทัศนจินดา เป็นผู้ ดำเนินรายการคือชื่นชอบในความรวดเร็วฉับไวในการ นำเสนอประเด็นสำคัญต่าง ๆ มีวิธีการนำเสนอข่าว และมีบุคลิกลักษณะของการเป็นผู้ประกาศข่าวที่ดี เมื่อหลายปีที่ผ่านมา อรัญญา มิ่งเมือง (2545) ศึกษา การ “เล่าข่าว” ทางวิทยุ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ฟังให้ ความสำคัญในการเล่าข่าวทางวิทยุ ได้แก่ ผู้ดำเนิน รายการ ช่วงเวลาของรายการ และประเด็นของ รายการซึ่งในเวลาต่อมา พัทธินทร์ เสวตสุทธิพันธ์ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติและ พฤติกรรมการเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ของ ผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุสาเหตุการเลือกชม รายการข่าวโทรทัศน์ว่า เพื่อผ่อนคลายอารมณ์และ เพื่อนำไปสนทนากับผู้อื่น โดยได้นำข่าวสารจาก รายการข่าวโทรทัศน์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และเพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับบุคคลอื่น

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้น จึงควรมีการนำผลจากการวิจัย และมีการศึกษา เพิ่มเติมดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ปฏิบัติในการทำหน้าที่ของ สื่อมวลชนต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไทย ทีวีสี่ ช่อง 3 ควรศึกษาถึงจุดเด่นจุดด้อยโอกาสและ อุปสรรค เพื่อให้สามารถวางแผนดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ ด้านต่างๆ ได้อย่างมีคุณภาพ สามารถตอบสนองความ ต้องการของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น ทั้งรูปแบบ เนื้อหา การกำหนดรายการ และการดำเนินรายการ ที่ ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

1.2 พิธีกรรายการ ควรให้ความสำคัญกับ บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน โดยเฉพาะการมีปฏิกริยา ตอบโต้จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อ

ประชาชนที่เปิดรับชมรายการเล่าข่าว สามารถได้รับ ข้อมูลข่าวสาร ได้รับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น ได้รับ สารความรู้ และความบันเทิง จากรายการต่างๆ ควบคู่กัน และสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับรายการต่างๆ โดยการเสริมสร้างทักษะด้านภาษาให้กับพิธีกรที่ ดำเนินรายการ เป็นต้น

1.3 เพื่อสร้างความพึงพอใจให้ประชาชน ในเขตภาคเหนือต่อรายการเล่าข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ไทยทีวีสี่ ช่อง 3 ในเรื่องของรูปแบบของรายการเล่า ข่าวที่มีการนำเสนอเนื้อหาที่มีความชัดเจนน่าสนใจ อีกทั้งผู้ดำเนินรายการข่าวควรมีความรู้ความสามารถ ในการดำเนินรายการ รวมถึงผู้เกี่ยวข้องควรกำหนด ช่วงเวลาให้มีความเหมาะสม โดยเน้นการดำเนินการ ให้เหมาะสมกับบริบทแต่ช่วงวัย ของแต่ละช่วงเวลา และมีรูปแบบการนำเสนอที่มีการแสดงความคิดเห็นที่ หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการ วิจัยแบบปริมาณ (Quantitative Research) โดยเป็น คำถามปลายปิด จึงควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสินค้าหรือ ผู้สนับสนุนรายการที่มีผลต่อการทำหน้าที่สื่อสาร มวลชน

2.3 ควรทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรค การทำหน้าที่สื่อสารมวลชนของสถานีโทรทัศน์ไทย ทีวีสี่ ช่อง 3

2.4 ควรทำการศึกษาบทบาทภาครัฐใน การส่งเสริมการทำหน้าที่สื่อสารมวลชนของ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี่ ช่อง 3

2.5 ควรมีการศึกษาการทำหน้าที่ของ สื่อมวลชนในสื่อแขนงอื่น ๆ

2.6 ควรมีการศึกษาถึงความพึงพอใจและ ทัศนคติของประชาชนเรื่องการทำหน้าที่ของ สื่อมวลชนในภาคอื่น ๆ ของประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ กว้างขึ้นและทั่วถึงทั้งประเทศ

2.7 ควรมีการศึกษาถึงความพึงพอใจและ ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับสื่อในแขนงอื่น ๆ ต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กิติภัส แสงงามปลั่ง. (2548). การรับรู้และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ "เรื่องเล่าเช้านี้". วิทยานิพนธ์ นศ.ม., มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- กัลยาณุตตม์ บุญบำรุงชัย. (2555). ทักษะคิดของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อผู้นำรายการข่าวทางสถานีโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ ว.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จตุพร รัตแพทย. (2547). ทักษะคิดและพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางสื่อโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร: กรณี ศึกษาเฉพาะการรณรงค์เรื่องโทรศัพท์สาธารณะ. วิทยานิพนธ์ ว.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จิรากร ศรีลิโก. (2554). บทบาทหน้าที่ของสื่อกับการช่วยเหลือสังคมในภาวะภัยธรรมชาติเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร: กรณีศึกษาครอบครัวข่าว 3 สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. วิทยานิพนธ์ ว.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ธัชมน ศรีแก่นจันทร์. (2552). การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง: ศึกษากรณีข่าวการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเดือนพฤษภาคม ถึงธันวาคม 2551. กรุงเทพฯ: สถาบันอิศรา มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย.
- นงนุช ศิริโรจน์. (2547). การวิเคราะห์วิวัฒนาการทางบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- นาฏยา ตนานนท์. (2546). การรายงานข่าว. กรุงเทพฯ: นัท รีพับลิค.
- พนม วรณศิริ. (2544). การสื่อข่าวและการเขียนข่าว. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พัชรินทร์ เสวตสุทธิพันธ์. (2546). การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ว.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- มานวิภา ตันติสุกฤต. (2542). การผลิตรายการโทรทัศน์. เชียงใหม่: ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รวีวรรณ สีนะสาร. (2541). ความพึงพอใจและทัศนคติที่มีต่อการเปิดรับข่าวสารโครงการรณรงค์ ไทยช่วยไทย ร่วมใจประหยัดพลังงาน ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ว.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ลักขณา สตะเวทิน. (2540). หลักการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า.
- ศุภรศม์ ฐิติกุลเจริญ. (2542). ข่าววิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. (2548). ครบรอบ 35 ปีช่อง 3. กรุงเทพฯ: เมย์ฟลาวเวอร์(ประเทศไทย).
- อรัญญา มิ่งเมือง. (2545). การเล่าข่าววิทยุ. วิทยานิพนธ์ นศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Berman, R. (1987). *How television sees its audience; A look at the looking glass*. Newbury Park, California: Sage.
- Creeber, G. (2001). *The television genre book*. London: British Film Institute.
- Dahlgren, P. (1995). *Television and the Public Sphere: Citizenship, Democracy and the Media*. London: Sage.
- Heneke, B. G. and Dumit, E. S. (1995). *The announcer's handbook*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Jason, R. Y. (2003). *The role of fear in agenda by television news*. New York: Hastings House.
- Langer, J. (1998). *Tabloid Television: Popular journalism and the other news*. London: Routledge.
- White, R. (1990). *T.V.News: Building a Career in Broadcast Journalism*. Boston: Focal.